

кшталт «Велика помста сиротам Чжао». Цей період був періодом процвітання для оперної сцени.

Китайська опера увібрала в себе найкращі риси з кожного періоду, з кожної династії, характерні умови та положення ще з давніх часів. Наприклад, із династії Цинь гумористичні форми, з династії Хань акробатичний характер, із династії Тан армію та драму, використання династичних пісень та збирання виразних, динамічних і нединамічних форм подачі виступу [5].

Отже, театральне мистецтво Китаю почало зароджуватися ще до нашої ери. Витоки Китайської опери лежать у раних релігійних ритуалах і шаманських обрядах. Китайська цивілізація має багату історію та виділяється серед інших винятковою усвідомленістю; техніка письма була винайдена дуже рано, внаслідок чого ми маємо значну кількість письмових свідчень, фрагментарної інформації, яка висвітлює театральну традицію з початку її зародження. У Китаї, де комуністичний режим послідовно знищував форми культури, які розглядалися як феодалістичні, вже не існує жодних архаїчних театральних форм. Якщо хтось хоче отримати уявлення про раних китайські форми виступу, слід звернутися до сусідніх культур Кореї та Японії, які зберегли традиції з раних періодів, коли вони мали тісні контакти з імперським Китаєм і зазнали глибокого впливу з його сторони.

Джерела та література

1. Ху Яньли. Китайская опера как нематериальное культурное наследие Китая. *Общество: философия, история, культура*. 2015. № 4. С. 25.
2. «The Tang Dynasty (618–907)». *Asian Traditional Theatre and Dance*. URL: <https://disco.teak.fi/asia/the-tang-dynasty-618-907/>
3. Chinese Opera (en). URL: onlinechinatours.com
4. 时芹主编; 陈奕瑾, 孟庆涛, 穆向阳副主编. 《艺术欣赏》: 北京师范大学出版社. 2012. 170–201.
5. 郭梅编著. 《图说中国戏曲》: 吉林人民出版社, 2009.

Мельник Валерія

Донецький національний університет імені Василя Стуса

ФРАНЦУЗЬКА РЕВОЛЮЦІЯ 1789–1799 РР. У ТВОРАХ ЖАКА-ЛУЇ ДАВИДА

Ключові слова: Жак-Луї Давид, революційний класицизм, живопис, революційне мистецтво, Французька революція.

Keywords: Jacques-Louis David, revolutionary classicism, painting, revolutionary art, French Revolution.

Французького художника другої половини XVIII ст. Жака-Луї Давида іменують «живописцем французької революції». Епохальні події Франції, зміни в суспільстві через революцію 1789 року знайшли втілення на полотнах Давида. Через це науковий інтерес являє аналіз висвітлення подій Французької революції в роботах Ж.-Л. Давида. Дослідження цієї теми дасть змогу краще зрозуміти не

лише період Французької революції, а й напрям революційного класицизму та історію культури Франції, що робить зазначену тему міждисциплінарною.

Мета дослідження – аналіз висвітлення періоду Французької революції 1789–1799 рр. в роботах художника Жака-Луї Давида.

Жак-Луї Давид – один із провідних майстрів революційного класицизму в образотворчому мистецтві Франції XVIII ст. Він втілював ідеал прекрасного у своєму мистецтві, до якого тяжіла естетика революційного класицизму. Жак-Луї Давид більш ніж його сучасники висловив революційний пафос у мистецтві, вбачаючи в історичній картині могутній засіб виховання в душі громадянства та патріотизму. Давид спирався на творчість Рафаеля та Пусена, відстоюючи в живописі строгий рисунок, чіткий контур та розвинуту пластичну форму [2, 371].

У творчості Жака-Луї Давида зустрічаються елементи античної традиції та класицизму з елементами політичної боротьби і революції, саме це і створило так званий революційний класицизм. У період революційних подій Давид відіграв активну роль у мистецтві та культурі, займаючись організацією масових святкувань, націоналізацією творів мистецтва і перетворенням Лувру на національний музей. Ці національні святкування проводилися з нагоди важливих історичних подій, як-от взяття Бастилії, проголошення Франції республікою та ін.

Картина Ж.-Л. Давида «Клятва Гораціїв» стала однією з найбільш впливових творів некласичного мистецтва. Картина стала символом патріотизму та національної єдності. Вона відображала ідеї республіканської Франції, які прагнули до національної єдності та боротьби за свободу і незалежність [1, 2].

Одна з найбільш відомих робіт Жака-Луї Давида – картина «Ліктори приносять Бруту тіла його синів». Вона внесла значний внесок у розвиток французького неокласичного мистецтва. Картина показала, що Давид був відданий класичним ідеалам грецького та римського мистецтва, використовуючи античні мотиви та символіку у своїх роботах. Також вона відображає мистецький та історичний контекст Французької революції, коли було важливо звернути увагу на моральні аспекти влади і справедливості.

Ще одним із впливових творів французького революційного мистецтва, що зробив значний внесок у розвиток неокласичного стилю, стала картина «Смерть Марата». Картина зображує смерть Жана-Поля Марата – видатного політика часів Французької революції, вбитого у його ванні. Картина стала символом революції та мала популярність у той час, коли революційні настрої були на висоті. Перш ніж вирушати на фронт, революційні батальйони приходили подивитися на цю картину [3].

Символом революції та перехідного періоду в історії Франції стала картина «Клятва в залі для гри у м'яч», на якій зображена клятва депутатів третього стану на користь конституції. Художник представив на полотні також видатних діячів того часу: графа Мірабо, Дюбуа-Крансе Робесп'єра. Ця робота Давида вважається одним із найважливіших полотен революції та одним із піонерських творів французького неокласицизму. Вона є прикладом того, як мистецтво може відображати важливі історичні події та символіку [4, 4].

Картина «Смерть Лепелет'є де Сен-Фаржо» зображає видатного політика, який підтримував національну конституцію та знаходився на стороні народу.

Проте на його шляху став офіцер Франції, який здійснив напад, під час якого Лепелетьє було смертельно поранено. Давид використав цю трагічну подію, щоб зобразити революційну боротьбу нації проти старих порядків [4, 7]. Його картина відображає момент, коли Лепелетьє де Сен-Фаржо перебуває на підлозі, покритий кров'ю, з руками, простягнутими вгору. Вона також відображає рішучість революціонерів, які рухаються вперед, щоб продовжити боротьбу за свободу та правду. Ця картина стала символом революційної боротьби та прагнення до свободи і демократії. «Смерть Лепелетьє де Сен-Фаржо» не тільки відображає важливу історичну подію, але й відображає силу і значення культури та мистецтва в боротьбі за свободу та демократію [4, 8].

Отже, Жак-Луї Давид – видатний французький художник періоду неокласицизму, який зробив значний внесок у мистецтво. Він став одним із найвідоміших художників революційної Франції, відзначився як ідеолог, що використовував свої картини, щоб передати революційну та політичну атмосферу свого часу.

Отже, внесок Жака-Луї Давида полягає у створенні численних шедеврів, які продемонстрували його художній талант, точність у деталях і глибоку ідеологічну спрямованість.

Джерела та література

1. Мистецтво Західної Європи кінця XVIII – початку XIX століття. URL: https://moodle.znu.edu.ua/pluginfile.php/174635/mod_resource/content/3/%D0%A2%D0%B5%D0%BC%D0%B0%209.pdf
2. Недошовенко Т. Ф. Реалізм як основа образотворчості. *Актуальні проблеми історії, теорії та практики художньої культури*. 2018. № 40. С. 367–377.
3. Хоменко О. Римські канікули французької революції. URL: <https://vpered.wordpress.com/2010/12/23/khomenko-david/>
4. Щевелева Е. В. Зерцало епохи: Великая французская революция в творчестве Жака Луи Давида. *Ученые записки Крымского федерального университета имени В. И. Вернадского*. 2019. № 3. С. 1–17.

Сторожук Сергій

Донецький національний університет імені Василя Стуса

СИМВОЛІКА ТА ОСОБЛИВОСТІ ХУДОЖНЬОГО СТИЛЮ ЄВРОПИ ВІД СЕРЕДИНИ XIII ДО КІНЦЯ XVIII СТ.

Ключові слова: історія архітектури, готика, Європа.

Keywords: history of architecture, gothic, Europe.

Готична архітектура дуже добре збереглася до сьогодні і добре демонструє сильне спонукання людей дійти до божественного просвітління, досягання ідеалу, що відобразилося в готичній храмовій архітектурі. Готична храмова архітектура дуже детальна, витончена і стримана, в ній прихована велика кількість символів. Найпомітніший символ, який часто впадає в око під час споглядання готичного собору, – це «Готична троянда». Троянда в архітектурі готичного стилю – це прикрашене вікно круглої форми, засклеєне вітражним склом. Воно викорис-